

# РЕШЕНИЕ

№ 19483

гр. София, 27.11.2023 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 79 СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и осми септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЦВ. М.

при участието на секретаря Т. Ц.  
като разгледа докладваното от ЦВ. М. Гражданско дело № 20231110100785  
по описа за 2023 година

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 411, ал. 1 КЗ за заплащане на сумата от 643,04 лв., представляваща непогасено регресно вземане за платено застрахователно обезщетение по имуществена застраховка „Каско на МПС“ за причинени вреди на л. а. „Пежо 308“, с рег. № ... вследствие на ПТП от 30.04.2022 г., настъпило в гр. София, в т. ч. и ликвидационни разноски за определяне на обезщетението в размер на 15,00 лв., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 06.01.2023 г. до окончателното плащане.

Ищецът ... твърди, че в срока на застрахователно покритие по договор за имуществена застраховка „Каско на МПС“ – на 30.04.2022 г., около 10:15 часа, в .... след спирката на УМБАЛ .... (бившата ...), в посока центъра на града, е настъпило застрахователно събитие – ПТП, вследствие на което са причинени вреди на застрахования при него л. а. „Пежо 308“, с рег. № ... а именно: задна броня, ляв панел, заден ляв стоп и др. Поддържа, че ответникът ... е застраховател по валидна задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на другия участвал в него л. а. „Мерцедес 5350“, с рег. № .... Сочи, че събитието е настъпило поради виновното и противоправно поведение на водача на застрахования при ответника автомобил – Р. А.. Заявява, че за настъпване на процесното ПТП е съставен двустранен констативен протокол за ПТП от 30.04.2022 г., като във връзка с него е образувана щета № 10022030108841, извършен е оглед и е съставен опис на вредите. Сочи, че стойността на ремонта възлиза на 628,04 лв., в който размер на 07.10.2022 г., в качеството си на застраховател по застраховка „Каско на МПС“, е изплатил застрахователно обезщетение в полза на извършилия ремонта сервиз – „.....“, като е сторил и ликвидационни разноски за определяне на обезщетението в размер на 15,00 лв., поради което на основание чл. 411, ал. 1 КЗ встъпва в правата на застрахования срещу застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ на причинителя на вредата. Допълва, че с писмо с изх. № Л-6883/25.10.2022 г., получено на 27.11.2022 г., ведно с материалите по щетата, ответникът е поканен да заплати процесната сума от общо 643,04 лв., но същият е постановил отказ да я заплати. Претендира и разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответникът ... е подал отговор на исковата молба, с който оспорва иска. Оспорва настъпването на процесното ПТП по описания в исковата молба начин, както и вината на водача на застрахования при него л. а. „Мерцедес 5350“, с рег. № ... – Р. А.. Сочи, че в протокола за ПТП от 30.04.2022 г. се съдържа отбелязване, че вина за настъпване на процесното ПТП има водачът на застрахования при ищеца автомобил – П. Ф.. При условията на евентуалност прави възражение за съпричиняване от негова страна, тъй като е намалил скоростта си на движение без да се увери, че няма да създаде опасност за останалите участници в движението и е напуснал очертанията на лентата си за движение, с което е допуснал нарушение на чл. 24 ЗДвП. Оспорва наличието на причинна връзка между поведението на водача Р. А. и причинените вреди на застрахования при ищеца л. а. „Пежо 308“, с рег. № .... Оспорва иска и по размер. С тези съображения отправя искане за отхвърляне на предявения иск. Претендира и разноски.

**Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:**

По иск с правно основание чл. 411, ал. 1 КЗ.

Съгласно разпоредбата на чл. 411, ал. 1 КЗ в случаите, когато причинителят на вредата има сключена застраховка „Гражданска отговорност“, застрахователят по имуществена застраховка встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата или неговия застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“ до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски за неговото определяне. За възникване на регресното вземане е необходимо да се установи наличието на следните материални предпоставки: да е сключен договор за имуществено застраховане между ищеца и водача на увредения автомобил, в срока на застрахователното покритие на който и вследствие на виновното и противоправно поведение на водач на МПС, чиято гражданска отговорност е застрахована при ответника, да е настъпило застрахователно събитие – ПТП, за което ответникът носи риска, като в изпълнение на договорното си задължение ищецът да е изплатил на застрахования застрахователно обезщетение в размер на действителните вреди /в т. ч. и основанието за отремонтване на увредения автомобил в официален сервиз на марката в случай, че се твърди това/.

С определение от 23.02.2023 г. съдът е отделил за безспорни между страните и ненуждаещи се от доказване обстоятелствата, че на 30.04.2022 г., около 10:15 часа, в .... след спирката на УМБАЛ .... (бившата ...), в посока центъра на града, е настъпило ПТП с участието на л. а. „Пежо 308“, с рег. № ... застрахован при ищеца по застраховка „Каско на МПС“, и л. а. „Мерцедес 5350“, с рег. № ..., застрахован при ответника по застраховка „Гражданска отговорност“, като в изпълнение на договорното си задължение ищецът е заплатил застрахователно обезщетение в размер на 628,04 лв. в полза на извършилия ремонта сервиз – „.....“, като е сторил и ликвидационни разноски за определяне на обезщетението в размер на 15,00 лв.

В случая, въз основа на двустранния констативен протокол за ПТП от 30.04.2022 г., уведомлението за щета от 03.05.2022 г. при ищеца ..., показанията на свидетеля П. Т. Ф., както и заключението на вещото лице по съдебно-автотехническата експертиза съдът приема, че процесното ПТП е настъпило по следния механизъм: на 30.04.2022 г., около 10:15 часа, движейки се по ..., в района на ..., водачът на л. а. „Мерцедес С 350“, с рег. № ... реализира ПТП със спрелия пред него поради включване в движението на друг автомобил от крайна дясна пътна лента л. а. „Пежо 308“, с рег. № ... при което му нанася материални вреди. Действително, двустранният протокол за ПТП няма характер на официален документ по смисъла на чл. 179, ал. 1 ГПК, поради което не се ползва с обвързваща съда материална доказателствена сила относно отразения в него механизъм. Той се съставя от водачите на МПС и съдържа съгласувани изявления за знание за настъпили факти и обстоятелства, като

тяхното съответствие с действителното фактическо положение подлежи на доказване на общо основание. Ето защо, съдът анализира удостоверените в схемата към протокола за ПТП обстоятелства относно механизма на настъпване на произшествието във връзка с останалите доказателства по делото – уведомлението за щета от 03.05.2022 г. при ищеца, показанията на свидетеля П. Т. Ф., който непосредствено е възприел фактите, за които разказва, доколкото е бил един от водачите на участвалите в ПТП-то автомобили, както и заключението на вещото лице по съдебно-автотехническата експертиза. Най-напред пред застрахователя – ищец П. Ф. е заявил, че по време на движение по ... в посока центъра на гр. София движещ се пред него автомобил е спрял рязко, поради което се е наложило той също да спре управлявания от него такъв, при което е бил ударен от движещ се зад него друг автомобил. В качеството си на свидетел по делото той също е потвърдил така описания механизъм на настъпване на произшествието, посочвайки, че поради излизането на автобус от автобусната лента с цел включване в неговата лента за движение се е наложило да спре рязко, за да не го удари, но движещият се зад него друг водач не е успял да спре и го е ударил в отзад вляво. Изрично свидетелят заявява, че двата автомобила са се движили в една и съща лента за движение, но по време на удара между тях не са били непосредствено един зад друг. Според свидетеля настъпилите увреждания са били в задна лява част на управлявания от него автомобил и предна дясна част на другия автомобил, отричайки да е имал вина за настъпилото ПТП. В случая, анализирайки така обсъдените свидетелски показания, съдът намира, че същите установяват поведението на водача на л. а. „Мерцедес С 350“, с рег. № ... именно по начина, отразен в схемата към двустранния констативен протокол за ПТП от 30.04.2022 г. и уведомлението за щета до застрахователя - ищец, в което застрахованото лице също е описало по идентичен начин механизма на настъпване на процесното ПТП. Нещо повече, налице е пълно съответствие между показанията на свидетеля Ф. в частта относно начина и мястото на реализиране на инцидента, както и отразените от него такива пред застрахователя – ищец, попълвайки и декларация от 03.05.2022 г., в която с конкретика са описани фактите около реализиране на процесното ПТП, както и причината за това. В случая, при така установения механизъм е изготвено и заключението на вещото лице по съдебно-автотехническата експертиза, което е достигнало до идентичен извод относно конкретните обстоятелства, при които се е стигнало до съприкосновението между двата автомобила. Съдът намира, че последното е настъпило поради виновното и противоправно поведение на водача на застрахования при ответника автомобил – Р. А., като за да достигне до този извод от една страна взима предвид показанията на свидетеля П. Ф., които безспорно установяват, че след включване от негова страна по ... и движение във втората му лента е предприел маневра за спиране с цел предотвратяване на удар с включващ се в нея от крайна дясна лента автобус, при което е бил ударен отзад от движещия се в същата лента за движение друг автомобил, който го е ударил в задна лява част на автомобила му. От друга страна съдът взима предвид и изводите на експерта по съдебно-автотехническата експертиза, който е приел, че от техническа гледна точка причина за настъпване на процесното ПТП е именно поведението на водача на л. а. „Мерцедес С 350“, с рег. № ..., който не е спазил достатъчна безопасна дистанция с движещия се пред него друг автомобил и по този начин е допуснал съприкосновение с него. Нещо повече, така описаното поведение на водача на застрахования при ответника автомобил напълно съвпада и с отразения в схемата към протокола за ПТП и уведомлението за щета механизъм на настъпване на процесното ПТП, като същият е потвърден и от показанията на свидетеля П. Ф.. Следва да се отбележи, че принципно фактът относно осъществяването на инцидента се потвърждава и от показанията на свидетеля Р. Б. А., който описва подобен механизъм на процесното ПТП по отношение на мястото на настъпването му, но не и по отношение на местоположението на всеки един от участвалите в него автомобили към момента на съприкосновението помежду им. Това е така, тъй като показанията на същия не следва да бъдат възприети в частта, с която се посочва, че водачът

на л. а. „Пежо 308“, с рег. № ... се е включил от локалното платно вдясно и се е ударил отзад и встрани в управлявания от него л. а. „Мерцедес С 350“, с рег. № ..., тъй като в тази част показанията му не се подкрепят от други доказателства по делото. Нещо повече, житейски нелогично е да се приеме, че управляваният от Р. А. автомобил би бил увреден в предна дясна част в случай, че другият автомобил е бил зад него и се е приближавал от дясната му страна, както се твърди от свидетеля, а още по-малко щетите по застрахования при ищеца автомобил биха настъпили в предната му лява част. Така описаното поведение на водача на л. а. „Мерцедес С 350“, с рег. ... несъмнено покрива нарушение на правилата за движение по чл. 23 ЗДВП, тъй като не спазвайки необходимата дистанция, е реализирал процесното ПТП и не е успял да спре навреме въпреки наличието на предвидимо препятствие на пътя. В случая, този извод на съда не се разколебава от обстоятелството, че се е наложило водачът на л. а. „Пежо 308“, с рег. № ..... да натисне спирачките рязко, за да избегне удар с включващ се в неговата лента за движение автобус, тъй като съгласно заключението по съдебно-автотехническата експертиза той не е имал възможност да предотврати настъпването на процесното ПТП, доколкото се е намирал пред другия автомобил. Последното обстоятелство, а именно: движението на двата автомобила един след друг в една и съща лента и посока съдът приема за безспорно установено с оглед събраните по делото категорични доказателства в тази насока – показанията на свидетеля П. Ф., заявлението за щета до застрахователя – ищец, както и заключението на вещото лице по съдебно - автотехническата експертиза, безспорно опровергаващи твърдението на свидетеля Р. А., че водачът на л. а. „Пежо 308“, с рег. ... се е приближил встрани и вдясно от локалното платно на булеварда, включвайки се зад л. а. „Мерцедес С 350“, с рег. № .... В случая, този извод на съда не се разколебава от факта, че ударът между двата автомобила е бил „косо“, тъй като не е изключена възможността водачът на движещият се отзад такъв да е предприел неуспешна спасителна маневра за отклоняване вляво, както се посочва от вещото лице по време на изслушването му в открито съдебно заседание, както и от свидетеля А.. Следва да се отбележи, че ирелевантно е дали водачът на л. а. „Пежо 308“, с рег. № ... е направил признание относно вината си в протокола за ПТП, тъй като той не е страна по делото, поради което това негово изявление няма доказателствена стойност в процеса, а освен това той се е отрекъл от него в качеството си на свидетел по делото претендирайки, че другият водач е виновен за настъпване на процесното ПТП.

Съобразно установената практика по доказателствената тежест на възражението за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалото лице /Решение № 27 от 15.04.2015 г. по т. д. № 457/2014 г на ВКС, II ТО; Решение № 205 от 30.03.2015 г. по т. д. № 2976/2013 г. на ВКС, II ТО и др./ съдът намира, че ответникът не е опровергал така приетия за установен по-горе механизъм на настъпване на процесното ПТП от 30.04.2022 г., а той изключва участието на поведението на водача П. Ф. в причиняването на удара. Предвид изложеното и при съвкупна преценка на обсъдените по-горе писмени и гласни доказателства, както и заключението на вещото лице по съдебно-автотехническата експертиза съдът прие, че процесното ПТП е настъпило изключително и само поради виновното и противоправно поведение на водача на застрахования при ответника автомобил. Вината се предполага – арг. чл. 45, ал. 2 ЗЗД, като тази презумпция не бе опровергана в настоящото производство чрез обратно доказване от ответника.

Между страните не се спори, че ищецът ... е изплатил застрахователно обезщетение в размер на 628,04 лв. в полза на извършилия ремонта сервиз - „.....“, за което свидетелства и представеното платежно нареждане от 07.10.2022 г., както и, че е сторил и ликвидационни разноски за неговото определяне в размер на 15,00 лв.

Следователно, налице е основание за възникване на регресно вземане. За отговор на въпроса в какъв размер е възникнало процесното регресно вземане, съдът съобразява съдебната практика, постановена от ВКС при действието на отменения КЗ, но актуална и при действащия такъв, съгласно която при съдебно предявена претенция съдът следва да

определи застрахователното обезщетение по действителната стойност на вредата към момента на настъпване на застрахователното събитие съгласно чл. 208, ал. 3 КЗ (отм.), като ползва заключение на вещо лице, без да е обвързан при кредитирането му да проверява дали не се надвишават минималните размери по Методиката (в този смисъл са Решение № 165 от 24.10.2013 г. по т. д. № 469/2012 г. на ВКС, II ТО; Решение № 52 от 08.07.2010 г. по т. д. № 652/2009 г. на ВКС, I ТО; Решение № 109 от 14.11.2011 г. по т. д. № 870/2010 г. на ВКС, I ТО; Решение № 52 от 08.07.2010 г. по т. д. № 652/2009 г. на ВКС, I ТО).

Съгласно заключението на вещото лице по съдебно-автотехническата експертиза, което като компетентно и обективно изготвено от специалист в съответната област съдът кредитира, се установява, че необходимата стойност за възстановяване на щетите по л. а. „Пежо 308“, с рег. № ... изчислена на база на пазарни цени към датата на ПТП-то, възлиза на 699,07 лв. Вещото лице подробно е описало кои са констатираните щети на МПС-то, като е посочило, че всички те се намират в причинна връзка с процесното ПТП. Изчислената именно по този начин стойност съдът преценява като обективен критерий за действително причинените вреди, тъй като тя е определена след проучване в цялост на пазара на съответните части, боя, материали и труд, на които оперират официален сервиз за съответната марка лек автомобил и алтернативни доставчици, респ. определянето на средните пазарни цени предполага съобразяване на цените на двата вида икономически субекти. В тази връзка следва да се посочи, че сумата, изчислена на база средни пазарни цени от алтернативни доставчици, не онагледява средните пазарни цени към датата на процесното ПТП, тъй като тя е изчислена на база средни цени, но само от алтернативни доставчици, т. е. съобразени са цените само от ограничен сегмент от пазара на части, боя, материали и труд. Ето защо, съдът намира, че действителната стойност за отстраняване на щетите по л. а. „Пежо 308“, с рег. № ... възлиза на посочената по-горе сума от 699,07 лв., защото същата отговаря на средните пазарни цени. На основание чл. 411, ал. 1, изр. 1 КЗ ищецът има право да получи и обезщетение за направените обичайни разходи във връзка с щетата. Съдът приема, че сумата от 15,00 лв. съставлява обичаен разход за приключване на застрахователната щета по смисъла на чл. 411, ал. 1 КЗ, поради което тя следва да се включи в общия размер на дължимата от ответника сума. Така, общият размер на дълга възлиза на 714,07 лв., а това означава, че предявеният иск за заплащане на сумата от 643,04 лв. се явява основателен и следва да бъде уважен изцяло.

Посочената сума следва да бъде присъдена ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 06.01.2023 г. до окончателното плащане.

#### По отговорността за разноските.

При този изход на спора – цялостна основателност на предявения иск, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК в полза на ищеца следва да се присъдят сторените по делото разноски в общ размер на 330,00 лв., от които: 50,00 лв. – платена държавна такса, 150,00 лв. – депозит за САТЕ, 30,00 лв. – депозит за свидетел и 100,00 лв. - юрисконсултско възнаграждение. Последното съдът определя в минимален размер на основание чл. 78, ал. 8 ГПК (изм. ДВ, бр. 8 от 2017 г.), вр. чл. 37 от Закон за правната помощ и чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ, като съобрази фактическата и правна сложност на делото, неговата продължителност, която е обичайна за дела от този вид, както и обема на извършената дейност от процесуалния му представител. С оглед изхода на спора, сторените от ответника разноски следва да останат за негова сметка.

Така мотивиран, съдът

## **РЕШИ:**

**ОСЪЖДА** ..., ЕИК ....., със седалище и адрес на управление: гр.... да заплати на ...,

ЕИК ....., със седалище и адрес на управление: ....., на основание чл. 411, ал. 1 КЗ, сумата от **643,04 лв.**, представляваща непогасено регресно вземане за платено застрахователно обезщетение по имуществена застраховка „Каско на МПС“ за причинени вреди на л. а. „Пежо 308“, с рег. № ... вследствие на ПТП от 30.04.2022 г., настъпило в гр. София, в т. ч. и ликвидационни разноски за определяне на обезщетението в размер на 15,00 лв., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 06.01.2023 г. до окончателното плащане.

**ОСЪЖДА** ..., ЕИК ....., със седалище и адрес на управление: гр.... да заплати на ..., ЕИК ....., със седалище и адрес на управление: ....., на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, сумата от **330,00 лв.**, представляваща разноски по делото.

**РЕШЕНИЕТО** подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: \_\_\_\_\_